

heder for, at Kristeligt Folkeparti og regeringen kunne finde hinanden.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg synes egentlig, at det har været en god debat ud fra, at jeg snart ikke ved, hvad der ikke er sagt gennem de nu stort set 9 timer – når vi fraregner et par spisepauser – hvor man har drøftet finansloven.

Jeg synes, alt er sagt. Jeg synes ikke, der er noget overraskende. Jeg synes, der er mange markeringer af, hvad man vil og ikke vil, men jeg vil alligevel sige, at det er meget nyttigt, for det kan jo tegne et billede af, hvor det er, man er i stand til at møde hinanden. Hvor er det, vi selv tror på, at det er muligt at indgå forlig, mere brede forlig? Så på den måde synes jeg, at det har været en god debat.

Jeg vil heller ikke skjule, at jeg synes, at der underliggende har været en positiv tone. Jeg kan ikke se bort fra, at der hos Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, var en vis, hvis man ser det rigtigt, fornemmelse af – den fik jeg i hvert fald – at det ikke var så galt endda. Det vil jeg også sige gælder hos fru Gitte Seeberg. Der er, når jeg sådan analyserer det, en eller anden tone af, at det nu ikke er så galt endda alligevel. Den kan man også finde i varieret grad rundt omkring. Måske ender det så hos Enhedslisten, hvor det hele alligevel er galt. Jeg må sige, at jeg har svært ved at forstå det der udsagn, man har, om, at man godt vil lave delaftaler, men man vil have lov til at stemme mod finansloven alligevel.

Så synes jeg stadig, at der er en kvalitet i nogle af de gamle partier i Folketinget, dette med, at man stemmer for finansloven, for vi skal have en finanslov. Så ét er, at man kæmper om indhold, men noget andet er en forventning om, hvordan man stemmer, når man har fået sine aftaler og forlig igennem.

Så er det også sagt, at finansloven ikke er ambitiøs. Jeg synes faktisk, det er en ambition, at vi har et skattestop. Ambitionen har jo tidligere været, at man tilsyneladende skulle hæve skatter og afgifter mindst en gang om måneden, og selvfølgelig er det så uambitiøst, hvis vi ikke vil gøre det. Men det vil vi altså ikke.

Nu er jeg glad for, at hr. Jann Sjørnsen selv sagde, at det måske ikke var helt rigtigt at sige, at det var tilfældige skattelettelser, for det der med, at vi ikke hæver skatten, er jo ikke en tilfældig skattelettelser. Det er jo lige præcis, fordi vi har sagt, at skatterne er høje nok.

Vi mener, at bundskatten er for høj. Vi mener, at mellemskatten er for høj. Vi mener, at topskatten er for høj. Vi mener, at momsen er for høj. Der er ingen, der har den højere, end vi har i Danmark. Vi mener, at elafgiften er for høj. Vi mener, at olieafgiften er for høj. Dieselaafgiften er for høj. Spildevandsafgiften er for høj.

Jeg ved ikke, hvor det er, det ikke er for højt, og de, der kender pensionisters vilkår, vil også vide, at alle de her afgifter, der er grønne, betragtes som en belastning, når man ser på, hvad olien koster, altså under 2.000 kr. for 1.000 l, men prisen er alligevel 5.400 kr., for oven i den høje oliepris lægger man de store afgifter. Jeg ved, at mange ældre har svært ved at varme deres hus op om vinteren, hele huset, for det rækker økonomien ikke til.

Så jeg vil blot sige, at der er nogle, der forstår, hvad virkningen er af et skattestop, men det skal måles over tid, så folk også ser, at politikere er troværdige. Når man tager sin elregning fra 2002, kan man se, at afgiften ikke er sat op i 2004. Man kan tage sin olieregning og se, at prisen muligvis er ændret, men afgiften i 2002 svarer til den i 2004, altså at der er troværdighed, så det, politikerne siger, også er det, de gør. For det er jo indholdet i skattestoppet, at almindelige mennesker kan aflæse, hvad det egentlig er, der er i omløb.

Kl. 20.25

Jeg anerkender retorikken, sådan skal det være, men viddet er jo større end at sige, at man aflæser ambitionerne af tallene i finansloven. Jeg har altid været lidt imponeret over revisorer, der synes, det er spændende det her med at sidde og arbejde med tal og lægge dem sammen. Det anerkender jeg. Den glæde kan man have. Min glæde skyldes, at tallene passer. Jeg synes altid, at det der med regnskaber og det at sidde og sætte det spændende op har været trivielt – men tallene passer. Men inden for tallene ligger jo alle visionerne.

Og jeg vil bare sige, at jeg ikke kan finde noget tidspunkt, hvor der har været mere i gang, end der er nu. Jeg tror, at Folketinget kommer til at opleve, at det måske er på grænsen af det, man egentlig overhovedet kan magte at håndtere, når det gælder de store arbejder.

Der kommer et sygehusoplæg fra Keld Møller Petersen-udvalget. Det er så en del, eller i hvert fald implementeret i hele strukturkommissionen, hvor det er ekstremt ambitiøst, at vi her i Folketinget skal være i stand til at fremsætte lovgivning i god tid før næste valg, også kommu-